

[Tinning]

re. Fru Ingerlise Koefoed kunne have gjort forskellige ting, først og fremmest spurgt det medlem af SFs folketingsgruppe, som var med til forhandlingerne om en styrkelse af kvindeforskningen. Der er nemlig sat dato på, hvornår den redegørelse kommer. Fru Ingerlise Koefoed kunne, hvis medlemmet var fraværende eller sygemeldt eller andet, have stillet et spørgsmål til en minister enten formelt, mundtligt eller skriftligt, eller uformelt, f.eks. her i salen.

Det er ganske enkelt noget – ja, pjat at komme her og sige: ja men vi ved jo ikke, hvornår vi får den redegørelse. Jo, det ligger faktisk fast. I dag har kulturministeren oven i købet oplyst, at den kommer først til næste år.

Ja men hvad er der så tilbage? Der er tilsyneladende det tilbage, at SF har en eller anden trang til at markere en særlig interesse for styrkelse af kvindeforskningen. Derfor fortæller fru Ingerlise Koefoed nu, at ih, hvor ville vi gerne støtte Nationalmuseet. Det er, man kunne næsten sige vort nationale mandshistoriske museum. Men når det handler om kvindehistorie, har alle de andre partier undtagen socialistisk folkeparti alle mulige betænkeligheder.

Realiteten er, at adskillige partier for længst har interesseret sig for styrkelse af kvindeforskningen, ikke alene af Kvindehistorisk Samling i Århus, men også af forholdene for kvindeforskning rundt omkring, også af forholdene for Kvinfor, for at nævne noget, også styrkelse af forholdene for diverse kvindehistorisk arbejdende grupper, som findes rundt omkring i dette land. Det er faktisk sket; der ligger vedtagelser, der beder om en redegørelse, der også styrker arbejdet omkring Kvindehistorisk Samling. Alligevel skal vi høre, at vi bare vil støtte Nationalmuseet.

Jeg ved ikke, hvad der er gået galt i diskussionen i socialistisk folkeparti. Jeg kan forstå, at man har besluttet sig for, selv om man allerede havde sagt det én gang, at komme med et forslag om 1/2 mill. kr. til Kvindehistorisk Samling. Jeg vil godt sige, at selvfølgelig synes vi, de skal støttes, som vi synes, at en lang række andre kvindehistorisk arbejdende grupper skal støttes. Det er ikke det, der er uenigheden. Det, der er forunderligt, er, at der kommer dette forslag, bl.a. med henvisning til, at vi ikke ved, hvornår

der kommer en redegørelse, hvilket enhver, der gad læse papirerne, kunne have fundet ud af.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg må sige, at jeg ved ikke, om det er kommunevalget, eller hvad det er, der er gået hr. Tinning så stærkt på, men jeg kan ikke gøre andet end at sige, at jeg jo må tage til efterretning, hvad hr. Tinning her siger, og takke for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder.

(Fremsat 28/11 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Det todelte eller det kønsopdelte arbejdsmarked er trods ihærdige ligestillingsbestrebelse en kendsgerning. Det kønsopdelte arbejdsmarked betyder uligheder, som på en lang række områder indebærer, at kvinder diskrimineres, nogle gange meget direkte, andre gange indirekte.

En af de mere fantasifulde metoder at diskriminere kvinder på er at fastsætte mænds og kvinders arbejde efter en forskellig værdimåler. Mere direkte sagt: arbejdsgivere og de mandlige kolleger har udvist en udsøgt krea-